

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. Ш, **/**/**** г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Ш, X-И СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Жанет М. Христова

при участието на секретаря А.СТ.Т
в присъствието на прокурора М. Сл. Н.
като разгледа докладваното от Жанет М. Христова Гражданско дело №
20233630102823 по описа за 2023 година

Производството е образувано на основание чл.530 и сл. от ГПК, във вр. с чл.19 от Закона за гражданската регистрация.

В молбата си до съда молителят В. Й. М. с ЕГН ***** с адрес гр.Ш, ул.“С“ № ** вх.3, ет.1, ап**, чрез адв.В П от ШАК, съдебен адрес гр.Ш, ул.“Д В“ № 17, ет.1, офис 2, твърди, че при раждането си бил записан с имената В. Й. М., като бил роден в семейство изповядващо мюсюлманска религия. Майка му била с имена А Я Р, а баща му с имена Й А Й.. Сочи, че още от раждането си носел името Е. Повече от 15 години живеел в Германия, където също го познавали с това име. На **/**/****г. сключил брак с А Н М, като с Решение по гр.д. № ****/****г. по описа на Районен съд – *** била допусната промяна на собственото й име от А на Г. Баща му бил известен с турското име Х, а дядо му носил имената Х, които ползвали в неофициална среда. Носенето на български имена създавало неудобство за молителя, доколкото общувал с хора, които знаели баща му като Х. Поради това моли съда да допусне промяна в трите му имена от В. Й. М. на Е Х Х.

В съдебно заседание молителят не се явява лично, за него се явява процесуален представител адв. В П от ШАК, който поддържа молбата и моли за уважаването й.

За Община Ш, редовно призована не се явява представител, като изразяват писменото становище, че молбата е основателна само по отношение промяната на личното име, но не и по отношение на презимето и фамилията на лицето, тъй като ще се създаде затруднение и объркване при общуването, а и фамилното име няма да отговаря на изискването на чл.14, ал.1 от ЗГР.

Представителят на ШРП намира молбата за допустима, но частично основателна само

относно промяната на личното име, като се излагат доводи в подкрепа на твърдението.

ШРС, след като взе в предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

Молителят е роден на **/**/****г. в гр.Ш от майка Т Д Й.а и баща Й А Й., като в акта си за раждане бил записан с имената В. Й. А. Видно от Удостоверението за съпруга и родствени връзки изх.№ **_**-*** от **/**/****г. на Община Ш родителите продължават да носят същите имена. Представеното удостоверение за сключен граждански брак между родителите му № ***** от **/**/****г., предхожда акта за раждане на молителя, като съдът констатира, че в него майка му фигурира с имената А Я Р, а баща му носел имената Й А Й., като след брака съпругата приела фамилното име Й.а. Молителят от своя страна сключил граждански брак в гр.Ш с Акт № **** от **/**/****г., съставен от длъжностно лице по гражданско състояние при Община - Ш, като съпругата му била с имена преди брака А Н М, а след сключването му мъжът придобил фамилното име на съпругата си и се именувал „М.“.

По делото е представено Решение № *** от **/**/****г. по гр.д. № ****/****г. по описа на Районен съд – **, влязло в законна сила на **/**/****г., видно от което е допусната промяна само в собственото име на съпругата от А на Г, а в останалата си част за промяната на бащиното й име от „Н“ на „Р“ същата е оставена без уважение.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпита на свид.О М.а Аа – снаха на молителя и свид. А Й. А – негов брат, които свидетелстват, че молителят се представя със собственото име Е. Свид. Аа твърди, че всички в семейството носели турски имена, като името на дядото на молителя било Х, а баща му се казвал Й А Й.. Свидетелката не знае дали децата на молителя са с турски имена.

Свид. А твърди, че всички в семейството имали турски имена и се обръщали с тях един към друг. Молителят само по документи бил с български имена, като взел фамилното име на жена си – М.. Съдът кредитира показанията на свидетелите, като кореспондиращи със останалите събрани по делото доказателства.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства и формулира следните правни изводи:

Молителят твърди, че несъответствието на имената му с етническите традиции по произход попада в обхвата на „важни обстоятелства“ по смисъла на чл.19, ал.1 от ЗГР.

Съдебната практика приема, че правото на име е субективно, лично и неотчуждимо право, свързано с определено физическо лице - гражданскоправен субект и е защитено от закона. Законът урежда начина на образуването на имената на българските граждани с императивни правни норми, поради което и промяната на името допуска по изключение и не зависи от субективното отношение на заявителя, а от наличието на обективни предпоставки, които законът е уредил изчерпателно, а именно когато имената са осмиващи, опозоряващи или обществено неприемливи, както и когато важни обстоятелства налагат това. Законът не дава отговор на въпроса, кои обстоятелства се определят като „важни“, но

съдебната практика еднозначно приема, че важни обстоятелства са тези, които са лично и обществено значими. Такива обстоятелства са например известността на лицето в обществото с име, с което се идентифицира, както и носенето от лицето на различни имена в различни периоди от живота му, в резултат на станала не по волята му промяна. В този смисъл са Решение № 507 от 22.10.2010г. на ВКС по гр.д. № 227/2010г., III г.о., Решение № 145 от 08.05.2012 г. на ВКС по гр. дело № 628/2011 г., IV г. о., Решение № 77 от 16.02.2012 г. на ВКС по гр. дело № 344/2011 г., IV г. о. и др.

В този конкретен случай съдът намира, че молителят доказва наличието на „важни обстоятелства“ само по отношение на исканата промяна в личното име. Факта, че молителят е известен в кръга в който се движи и създава приятелства под едно име, а именно Е, а фигурира във всички документи под името В. съставлява „важно обстоятелство“ по смисъла на чл.19, ал.1 от ЗГР. В случая доказателствата по делото, основно гласните такива, подкрепят твърденията, че молителят използва името Е в социалния и приятелския кръг, в който се движи. Същият е познат с това име и в роднинския си кръг.

Неоснователно според съда обаче, се явява искането за промяна на бащиното име на молителят, образувано съобразно правилата на чл. 13 ЗГР. Съгласно чл. 13 от ЗГР - бащиното име на всеки български гражданин се образува от собственото име на бащата и се вписва с наставка -ов или -ев и окончание съобразно пола на детето. В този смисъл и с оглед на безспорно установения факт, че към настоящият момент собственото име на бащата на молителят е „Й“, а не „Х“, то според съда желанието на последният за промяна на бащиното му име на „Х“ е в разрез с българското законодателство. Същевременно не се ангажираха каквито и да е доказателства молителят да използва бащиното си име „Х“ при общуване или запознанства, както и изобщо някой от социалния му кръг в Германия да познава баща му.

Неоснователно е и искането за промяна на фамилното име на молителят от „М.“ на „Х“. Императивните разпоредби относно формирането на фамилното име на лицето налагат молителят да носи като фамилно име, фамилното име на бащата. В случая при сключване на граждански брак молителят е приел за свое фамилно име, фамилното име на своята съпруга на основание чл.14, ал.2 от ЗГР. Цитираната норма предоставя възможност за избор при определяне на фамилното име към момента на съставяне на акта за сключен граждански брак. Молителят доброволно е приел да носи фамилното име „М.“, като промяната е настъпила на **/**/****г. или само четири месеца преди образуване на настоящото производство. По делото са налице доказателства – съдебно решение по гр.д. № ****/****г. на РС-*** и че към момента съпругата му продължава да носи фамилното име М.а, поради което не са налице основания за допускане изменението на фамилията му. Не са налице и доказателства, че членовете в семейството, включително и родените от брака деца носят презиме „Х“ и фамилия „Х“, поради което нормите при образуване и носене на фамилното име не могат да бъдат пренебрегнати. Носенето на една фамилия показва не само принадлежност към семейството, но и сигурност в правния ред.

С оглед на гореизложеното, съдът намира искането за допускане на промяна на собственото име на молителят за основателно, като в останалата си част искането за

промяна на бащиното и фамилното му име е неоснователно.

Водим от горното, на основание чл.530 и сл. от ГПК, във вр. с чл.19, ал.1 от ЗГР, съдът

РЕШИ:

ДОПУСКА ПРОМЯНА на ЛИЧНОТО ИМЕ на В. Й. М. с ЕГН *****, роден на **/**/****г. в гр.Ш, с постоянен адрес в гр.Ш, ул.“С“ № ** вх.3, ет.1, ап**, с което фигурира в Удостоверение за раждане от **/**/****г., издадено въз основа на Акт за раждане № ****/**/****г. от “В.” на “Е”, като **ОТХВЪРЛЯ** искането му за допускане промяна на бащиното и фамилното му име от „Й. М.“ на „Х Х“, като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване на основание чл.538, ал.1 от ГПК пред ШОС в едноседмичен срок от съобщаването на молителя.

Препис от решението да се изпрати на длъжностното лице по гражданското състояние при Община Ш, за отбелязване на промяната в акта за раждане на молителя и в регистрите на населението.

След влизане в сила препис от решението да се изпрати в Бюро Съдимост при Шски районен съд, на основание чл.112 от Правилник за администрацията в съдилищата.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Ш: _____